

ParaGalaXicon

audiatur et altera pars

e-zin
UFO klub Zlín

Na co se můžete těšit?

Úvodníky od redaktorů a od šéfredaktora

Setkání badatelů v Praze

Aktuální pozorování neznámých objektů
na území České republiky

Tajemná zjevení na českých silnicích

Stránská skála

Fenomén zvaný fibralvina

Mystérium křišťálových lebek

Astrální cestování

Cesta poznání, uvědomění a možná pochopení

Obsah:

Úvodník: <i>Petr Pika (šéfredaktor)</i>	3
Úvodník: <i>Vladimír Meduna (redaktor)</i>	4
Úvodník: <i>Martin Froněk (redaktor)</i>	5
Úvodník: <i>Jitka Doležalová (tech. red.)</i>	5

Akce - setkání:

Setkání badatelů: <i>Vladimír Meduna</i>	6
--	---

Záhady:

Tajemná zjevení na českých silnicích - démon na Frýdlantsku, děčínský přízrak, prokletí Devíti křížů a tajemné postavy na Opavsku! <i>Martin Froněk</i>	9
Stránská skála: <i>Dlabyn</i>	10
Fenomén zvaný fibralvina. Odkud přicházejí andělské vlasy? <i>Michaela Volná</i>	12
Mystérium křišťálových lebek: <i>Kristina Turouská</i>	14
Astrální cestování: <i>Dlabyn</i>	17
Cesta poznání, uvědomění a možná pochopení <i>Petr (SAFEBURN)</i>	19

Pozorování:

Zlín	22
Horní Suchá	25
Šumperk	26

Dopisy čtenářů

28

Úvod

Vážení čtenáři,

Vážení čtenáři,

Ti, kteří si mne pamatují z e-zinu Pegas vědí, že nejsem zastáncem dlouhých úvodníků a velikých slov. Ale zde učiním malou výjimku.

Čím Vás, tedy UFO klub Zlín, hodlá „oblažít“? Pegas jako takový se dal na samostatnou cestu a my nabízíme Vám, ctěným čtenářům nový časopis ve formátu PDF a to v novém hávu, nebo chcete li, designu. Změny oproti Pegasu poznáte sami. Nový časopis ponese i nový název, který jsme (myšleno aktivní členové klubu) dlouho a pečlivě zvažovali. Padlo hodně návrhů, ale ParaGalaXicon vyhrál. Para jako paranormální jevy, Gala, jako pro celou naši Galaxii ☺ a Xicon něco jako lexikon.

Tím nemyslím lexikon kouzel od Saxany ☺ ze známého českého filmu. Asi marně hledáte v názvu UFO. Myslím, že UFO, nebo zkusme raději používat méně zprofanovaný výraz AAJ /Anomální Atmosférický Jev/je obsažen ve významu jevu paranormální. Fenomén AAJ lze zcela jistě s klidným svědomím do této kategorie zařadit. Další a nejpodstatnější věci jsou články v časopise. Nejprve o tom, kdo může přispět. Odpověď je zcela jasná a bez klíček. Kdokoli. Redakce si pouze osobuje právo uvést v záhlaví článku, že tento nemusí korespondovat s názorem redakce či všech členů UKZ. To je vše. Žádný, zdůrazňuji, ŽÁDNÝ článek nebude cenzurován jakoukoli formou. Technická redakce si však vyhrazuje právo jej jinak upravit. Např. přemístě-

ním obrázku nebo fotografie, zalomením řádků, či nutnou úpravou odstavců. Do textu nebude NIKDO NIJAK zasahovat a proto pozor. Jde tak trochu o dvou-sečnou zbraň. Vy jako autoři ponese te za svou práci (článek) plnou zodpovědnost, takže pokud napíšete „Bylí sních se pozvolna znášel na okolý“ je to čistě Vaše věc a Vaše ostuda. Ano, v redakci budeme vypadat jako stádo nevzdělanců, ale nebude to náš článek!! My jej pouze zveřejníme. Proto budu, jako šéfredaktor žádat autory, zda se mohou pod svou práci řádně podepsat a uvést /nepovinně/ svůj mail. Samozřejmě že budou i jisté výjimky, ale opravdu jen občas. Pokud někdo bude moc chtít zůstat inkognito. Redakce však rozhodně nebude opravovat pravopisné chyby, od toho zde nejsme. Pokud by technická redakce potřebovala článek upravit jinak (zkrátit), což by mohlo mít vliv na celkový obsah, vždy toto s autorem prokonzultuje.

Takže, prosím, vážení přispěvatelé a čtenáři, máte otevřenou cestu ke své tvorbě. A to všichni bez rozdílu pohlaví, národnosti, vyznání atd. Všechny články uvedeme. Ovšem pozor, přece jen některé budu nekompromisně vyhazovat a autorovi to ani nebudu zdůvodňovat a to články zjevně zaměřené na napadání jiné skupiny badatelů, články urážející tyto skupiny i jednotlivce a články hanobící rasu či přesvědčení všeobecně, dle platných zákonů ČR. Taktéž vyřadím články s vulgaritami. Jinak беру vše. Takže můžete ParaGalaXicon brát i jako rozjezdovou dráhu pro začínající autory. Protože věřím, že se PGX bude posouvat

stále výše a výše. K tomu ovšem musíme přispět všichni, my jako redakce a vy jako autoři. Popřejme si navzájem hodně štěstí a dobrou spolupráci. A také spoustu tolerance.

A nyní k tomu nejdůležitějšímu, totiž k obsahu PGX jako takovému všeobecně. Co zde naleznete?? Tak především články, to je jasné. Tedy články o všech záhadách, ale ty z ČR budou jednoznačně preferovány, stejně jako tematika AAJ. Ale já mám vizi, že bych chtěl od druhého čísla výše nabídnout i něco navíc. Např. doplňovačky, soutěže, vtipy, glosy, zprávičky, fejetony, rozhovory, prostě ne jen suché čtení o záhadách, ale také trochu zábavy. Pokud se podaří sehnat sponzoring, budou i překvapení. Ale to je vše zatím hudba budoucnosti. Moc daleké budoucnosti? No, uvidíme, kolik čtenářů budeme mít. Uvidíme, jaký bude zájem. Proto i Vy se staňte spolupracovníky. Navrhujte co zlepšit, co přidat, nebo co vypustit. Od toho jsme zde pro Vás.

Žádné téma nebude tabuizováno, myslím si, že každý má právo svůj názor vyjádřit naprosto svobodně. Slušnou formou rozumí se.

Takže abych tento úvod nenatahoval do nekonečna, nezbývá než Vám všem čtenářům popřát hezké počteníčko a hodně zábavy nad naším novým časopisem.

Za UKZ šéfredaktor
Petr „Pitrýs“ Pika

Zlín 18.4.2011

Ještě malinký dodatek k latinskému výrazu v záhlaví časopisu. Tento výraz znamená „Budiž slyšena i druhá strana“ a pochází z římského práva, kdy musel být vyslechnut každý a musel mít možnost se bránit. Já bych to zde použil jako výraz toho, že v PGX může své názory vyjádřit skutečně kdokoli a taktéž zde i reagovat. Někde se tento výraz vyjadřuje také větou „Audi alteram partem“ což je v podstatě totéž a znamená „Vyslechni druhou stranu“.

Vážení čtenáři,

také já bych rád přivítal u prvního čísla našeho nového časopisu. Jak už naznačil náš „šéf-redaktor“, ParaGalaXicon bude částečně kráčet ve šlépějích našeho původního časopisu „Pegas“. V mnohém se ale bude lišit. Mezi aktivními členy UFO klubu Zlín je již jen hrstka nás, kteří pamatujeme vznik Pegase a posléze i jeho odloučení. Za všechny členy redakce i budoucí čtenáře doufám, že z těchto dvou fází se u ParaGalaXiconu dočkáme pouze té první a časopis se bude dařit dlouhá léta.

Na to však samotný kolektiv redaktorů stačit nebude. Stejně jako se automobil neobejde bez benzínu (zatím), naši pohonnou hmotou bude přízeň vás, čtenářů. Budeme rádi za jakýkoliv příspěvek, námět, či komentář. Zkrátka za cokoliv, co pro nás bude známkou toho, že se o nás ví a máme ParaGalaXicon pro koho tvořit. Věřím, že společnými silami vybudujeme časopis pevnou základnu. To je ode mne vše, nyní se již v klidu ponořte do stránek prvního čísla. Příjemnou zábavu přeje redaktor

Vladimír „ladys“ Meduna

Vážení čtenáři,

právě se vám do rukou dostalo první číslo nového e-zinu ParaGalaXicon (PGX), jenž se stal novým časopisem UFO klubu Zlín.

V našem magazínu naleznete spoustu zajímavých článků a informací z domova i ze světa, spoustu fotografií, a nebude chybět ani soutěž pro vás čtenáře.

Ode mne v tomto magazínu naleznete články, informace a fotografie, týkající se spiritismu - tedy duchů, zjeveních, příznaků a celkově záhrobí, a také kryptozoologie. Tato dvě odvětví jsem

si vybral proto, neboť je já osobně považuji ve svém bádání a zájmu o paranormální jevy za prvořadé. Mé zveřejněné materiály budou z domova i ze světa, ovšem soustředit se budu spíše na domácí scénu - věřím, že spousta čtenářů jistě rádo tato zajímavá místa navštíví a pro většinu z nás je nejdostupnější právě ČR. Na závěr mi dovolu, abych vám za sebe jako jeden z redaktorů PGX popřál mnoho zábavy a užitečných, zajímavých informací s našim časopisem.

Martin Froněk

Vážení milovníci záhad a tajemna,

pokud ještě čtete něco takového jako jsou úvodníky, tak zde je mých pár slov na uvítání vás, čtenářů nového e-zinu UFO klubu Zlín. Znáám spoustu lidí, kteří úvodníky vůbec nečtou. Jejich škoda. Alespoň občas je dobré dozvědět se „něco víc“, i když dnešní doba je prošípována stále novými informacemi, které se na nás valí ze všech stran a kterých je možná trochu více, než na co jsme „naprogramováni“. Ale vydržte to, je to jen příprava na věci, které nás všechny teprve čekají a se kterými si budeme muset poradit. A co můžete očekávat od tohoto nového časopisu? Zprávy o dějích, které se kolem nás, obyčejných lidí, dějí a které si nedokážeme vysvětlit „selským rozumem“. Zázitky a postřehy lidí, kteří jsou schopni se o tyto zázitky a úvahy podělit

s ostatními. Kdo chce přispět něčím, co ho potkalo, je vítán. Postupně zde budeme informovat i o setkáních lidí s podobnými zájmy, kteří dokážou o svým poznatcích pohovořit a diskutovat.

Zde vám předkládáme první várku informací a pozorování. Snad si tam najdete, co vás zaujme. Zatím vám mohu popřát jen příjemné počtení a zachovejte nám přízeň i do dalšího čísla.

A doufám, že vás těchto pár slov od nás vyprovokuje k tomu, abyste také sami něčím přispěli, určitě každý z vás má nějaký tajemný zážitek, se kterým si neví rady.

Jitka Doležalová „Tally“
České Budějovice
květen 2011

Setkání s badateli

V sobotu 15. dubna to v salonku pražské restaurace U tří soudků přímo kypělo tajemnem. Proběhlo zde setkání badatelů zabývajících se paranormálními jevy, ze skupin a spolků jako je Klub psychotroniky a UFO, Projekt Záře, Československá Archeoastronautická organizace, UFO klub Zlín a dalších. Akce proběhla pod vedením KPUFO.

Začátek akce byl stanoven na desátou hodinu dopolední a dodržel se téměř přesně. Úvodem nás přivítal dlouholetý člen a tajemník KPUFO Luboš Šafařík. Seznámil nás s programem, poukázal na blížící se 20. výročí vzniku KPUFO a přiblížil činnost skupiny. Poté promluvil o lišících se postojích lidí, kteří se zajímají o záhady jakéhokoliv druhu. Tyto lidi rozdělil do tří skupin - záhadologové, „záhadomilové“ a tzv. „Podnikatelé se záhadami“.

Záhadologové, kteří se skutečně snaží záhady vysvětlit, byli shledáni jedinou seriózní skupinou. Je to pochopitelné, neboť „záhadomilové“ se pouze za každou cenu snaží dokázat, že různé neznámé jevy jsou nevysvětlitelné,

ačkoliv už se je vysvětlit podařilo. Podobně jsou na tom „podnikatelé“, kteří na záhadách navíc vydělávají, např. vydáváním knížek na témata záhadology již vysvětlená. Není nijak překvapující, že obě z těchto skupin se staví proti záhadologům.

První přednášky se ujal spisovatel a další ze členů KPUFO, Pavel Kroupa. Přiblížil historii psychotroniky. Ta byla v minulosti velmi uznávaná, například paranormální schopnosti člověka, tzv. ESP, tvořily samostatný vědní obor. Pan Kroupa podotýká, že navzdory zpochybňování některých oborů psychotroniky známe jevy, jejichž skutečnost byla v minulosti v praxi mnohokrát dokázána, jako třeba proutkaření. Princip proutkaření se nám pokusil vysvětlit. Také pohovořil o menhirech, o jejich vzniku a o tom, jak působí na senzibily.

Po přestávce, kterou účastníci vyplnili obědem a volnou diskuzí, přišel se svou přednáškou o tzv. Božích Hrobech na řadu pan Šafařík. Ten se s Božími hroby setkal poprvé při průzkumu kruhů v obilí v obci Slaný, v roce 1994. K průzkumu tohoto obrazce se nachomýtl také místní občanka, která si jej prohlédla a prohlásila, že výrazný výběžek tohoto objektu směřuje k místnímu Božímu hrobu. Pan Šafařík se se svou skupinou vydal na přibližně 5 kilometrů vzdálené místo, kde našli staře vyhlížející budovu, vzhledem připomínající kapli. Když se o tuto budovu začal zajímat, zjistil, že není zdaleka jediná svého druhu. Jen

v České republice se nacházejí další hroby např. v Pavlicích ve znojemském okrese, v Horšovském Týně v okrese Domažlice, nebo v obci Zderaz, poblíž Prahy a mnoho dalších. Všechny tyto svatyně jsou postaveny podle vzoru baziliky Svatého hrobu v Jeruzalémě, stojícího na místě, kde měl být ukřižován Ježíš Kristus. Ačkoliv někteří lidé o Božích hrobech často mluví jako o kaplích, od skutečných kaplí se liší. Na rozdíl od nich totiž nemají oltář, orientovaný na východ. Společným znakem Božích hrobů je, že ačkoliv narozdíl od kostelů a kaplí nejsou jejich budovy orientovány shodně podle světových stran, každý z hrobů má jedno okno, namířené přesně na sever. Ostatní okna pak vždy míří k dalším Božím hrobům a jiným význačným místům v okolí.

Jak se stavitelům povedlo azimuty oken takto přesně dodržet, není známo. Faktem ale zůstává, že měření pana Šafaříka ukázala, že jedno z oken Božího hrobu ve Slaném skutečně míří přímo na obrazce v obilí.

Další přednáška patřila spisovateli Ivanu Mackerlemu, který se věnoval mysteriu pražského Golema. Pan Mackerle říká, že golem obecně je bytost převážně duchovního

charakteru. Šém, kterým se golem oživuje, ve skutečnosti není fyzickým předmětem, pouze Hebrejským slovem. Vyvolání golema považuje za zasvěcení do židovské nauky známé pod názvem Kabala. Pražský golem má však být výjimkou, neboť historické záznamy dokazují jeho fyzickou podstatu. Co byl tedy tento tvor zač? Pan Mackerle uvedl několik teorií. Zavrhl možnost, že by se skutečně mohlo jednat o umělého, z hlíny vytvořeného člověka, obdařeného vlastní myslí. Zmínil také možnost, že Golem byl jakýsi robot, pohybující se pomocí složitých mechanismů. O takovém výtvaru by se ale musely dochovat záznamy. Za nejpravděpodobnější možnost pan Mackerle označil teorii, že pražský Golem byl pouze člověk, postižený jakousi psychickou poruchou a trpící záchvaty, které by vysvětlovaly Golemovo běsnění. Šémem pak mohly být například byliny, vkládané Golemovi pod jazyk jako lék.

Ostatky Golema se měly nacházet na půdě pražské Staronové synagogy, kam po staletí platí zákaz vstupu a jen velmi málo lidem se podařilo na půdu se dostat. Pan Mackerle byl jedním z těchto lidí, ani za pomoci georadaru však žádnou stopu go Golemovi neobjevil. Jediná věc, kterou našel, byl letopočet 1884, kdy však již platil zákaz vstupu. Při následném pátrání v archivech se ukázalo, že v tomto roce proběhla v synagoze rekonstrukce a vše, co po Golemovi zbylo, bylo zakopáno na židovském hřbitově. Dozvíme se tak někdy pravdu o této legendě?

Poslední přednášku s názvem „UFO tentokrát jinak“ si pro nás připravil

vedoucí projektu Záře, ufolog Vladimír Šiška. Na začátek přednášky vysvětlil známý ufologický fakt, že pojem UFO nelze srovnávat s mimozemskými loděmi. Zkratka UFO totiž v překladu znamená „neidentifikovaný létající objekt“ a každý, kdo některé UFO označí za mimozemský stroj v podstatě provede identifikaci.

Po tomto úvodu nám představil teorie, co by se vlastně za neidentifikovanými objekty mohlo skrývat. Některé případy pozorování UFO by podle pana Šišky mohly být vysvětleny například přírodními jevy, tajnými a utajovanými zbraněmi, psychotronickými projevy (obrazy, vědomě či nevědomě vyvolané samotnými svědky), projevy skrytých civilizací (např. Agarta), návštěvami z budoucnosti, nebo náboženskými projevy (andělé). Za zmínku stojí také tzv. „hypotéza Gaia“. Ta naznačuje, že Země se všemi organismy tvoří superorganismus, jehož existenci si neuvědomujeme, ale jehož některé činnosti se mohou projevat právě jako UFO.

Podrobněji se pan Šiška věnoval mimozemské hypotéze. Pro připuštění možnosti, že naši planetu navštěvují mimozemské entity, by muselo být splněno několik podmínek. Museli bychom přiznat, že život vznikl také na jiných planetách a jeho vývoj směřoval k inteligentním formám. Mimoszemšťané by také museli mít zájem cestovat do vesmíru a museli by pro takovéto cesty získat prostředky. K takovým cestám by samozřejmě potřebovali technologie, jakými ještě nedisponuje ani Země. Pokud by opravdu došlo k návštěvě mimozemšťanů, další děj by se

pravděpodobně vyvíjel podle jednoho z následujících scénářů.

Mimoszemšťané by se od nás mohli zásadně lišit a nedošlo by k porozumění. Další vývoj by se dal předvídat jen těžko, ale pravděpodobně by došlo

k poškození či zániku jedné, nebo obou civilizací. Další možností je, že nám návštěvníci budou podobní, budou stejně uvažovat i jednat. Uvědomíme-li si, jak se Evropané chovali při objevení Ameriky, není tato představa nijak optimistická. Mimoszemšťané by si ale také mohli uvědomovat uvedená rizika a žít mezi námi v utajení.

O jejich návštěvě bychom se tak nikdy nedozvěděli. Pokud tedy někde ve vesmíru skutečně existuje civilizace, o jejíž existenci nemáme tušení, měli bychom si vůbec přát, aby jednoho dne došlo ke kontaktu?

Po ukončení přednášky se spustila zaujatá diskuze všech zúčastněných. Poté se pan Šafařík naposledy ujal slova, všem poděkoval za účast a setkání ukončil. Každý z přítomných badatelů si během akce zajistě přišel na své. Setkání mělo tedy úspěch, který se v příštích letech bude určitě mnohokrát opakovat.

Vladimír Meduna

Tajemná zjevení na českých silnicích - démon na Frýdlantsku, děčínský přízrak, prokletí Devíti křížů a tajemné postavy na Opavsku!

Cesta z Liberce do Frýdlantu je lemována křížky, z nichž každý představuje zmařený lidský život. Nechybělo málo a přibyl zde další. Pan Jaroslav minul velký strom jen o centimetr a na svůj děsivý zážitek dodnes nerad vzpomíná. Přesto na démonické zjevení, jenž se náhle objevilo před čelním sklem jeho vozidla, nemůže nikdy zapomenout...

Druhého listopadu se vracel z práce domů. „Bylo právě dušičkové počasí, proto jsem jel opatrně“, vzpomíná na celou událost pan Jaroslav B. z Frýdlantu. „Před poslední zatáčkou u obce Dětrichov jsem už z velké dálky uviděl v záři světél malý obláček, vznášející se nad silnicí. Myslel jsem si že je to část mlhy, proto jsem v jízdě pokračoval dál. Když byl ten útvar těsně přede mnou, najednou se změnil v příšernou tvář jako z hororu. Hrozně jsem se vyděsil, strhl volant a skončil v příkopu. Kdybych jel o trochu rychleji, asi bych to nepřežil!“. Podobně nebezpečných úseků je na našich komunikacích ovšem několik...

Na dálnici D1 (asi 30 km od Brna) se nachází známá lokalita zvaná „Děvět křížů“. Už samotné jméno nevěstí nic dobrého. A právě zde, na úseku dlouhém přibližně 2 km, se odehrála celá řada nehod se smrtelnými následky! Viníkem nehody byl vždy nepozorný a neukázněný řidič, avšak mnozí motoristé, kteří v tomto místě havarovali

a přežili, vypovídali svorně o podivném fenoménu. Tvrdili, že krátce před neštěstím zahlédli na silnici tajemnou démonickou postavu, která prolétla jako stín jejich autem, vyděsila je k smrti, a oni následně havarovali! Že se nejedná jen o přelud unavených řidičů, to potvrdila i řada spolujezdců. Také oni si v mnoha případech povšimli děsivého tvora. Někteří dokonce zaznamenali, že v okamžiku průletu přízraku vnitřkem vozidla se náhle prudce ochladilo...

Kromě zjevení, která skočí nebo nalétnou před nic netušícího řidiče a vyděsí ho k smrti, existuje ještě další typ. Zjevuje se na úzké, zatáčkovité vozovce z Chříbské do Kyjova na Děčínsku. Několik řidičů co zde havarovalo vypovědělo, že se prý v jejich voze nečekaně zhmotnil přízrak neznámé ženy, a poté opět zmizel (podobný případ se odehrál také v Anglii a USA). Zajímavé je, že o tomto přeludu se zmiňují již staré německé kroniky z této oblasti!

Další nebezpečný úsek najdeme poblíž obce Hlučín na Opavsku. Jde asi o 3 km dlouhou alej stromů. Mnoho řidičů kteří tudy projížděli, spatřilo jakýsi černý stín, kličkující mezi kmeny. Většina svědků ho pokládala za běžícího člověka a ubrala proto plyn. Automobilistům zjevení nikdy neuškodilo, ovšem motorkáři takové štěstí neměli. O nebezpečném přeludu

se svěřil například dvacetiletý Patrik z Ostravy...

V létě r. 1997 si vyjel na krátkou projíždku se svým věrným psem, který mu zřejmě zachránil život. Podle Patrikových slov se voříšek choval celou cestu klidně. Jakmile ale vjeli do aleje u Hlučina, začal se najednou chovat divně. Po několika stech metrech se mladík rozhodl kvůli psíkovi zastavit. Jel už pouze krokem, když se náhle před jeho motocyklem objevil černý stín postavy. Hoch se lekl a pustil řízení. Díky nízké rychlosti se však jemu ani čtyřnohému příteli

nic vážného nestalo. Křížky na několika stromech v okolí nicméně napovídají o jiných, kteří havárii nepřežili... Lze všem výpovědím o fantomech věřit, nebo jde o výmysly nedisciplinovaných řidičů? Přikloníme-li se k možnosti, že se na silnicích pohybují smrtelně nebezpečné přízraky, co jsou vlastně zač? Mohou to být energetičtí dravci, nebo duchové tragicky zemřelých osob? Kdo ví. Možná jde o bludné aury, jež těkají na místě neštěstí svého nositele, anebo o něco úplně jiného...

Martin Froněk

Stránská skála

Úvod:

Na několika fotografiích ze Stránské skály se objevuje zvláštní oblak mlhy. V některých případech lze tuto mlhu vysvětlit jako dech fotografa nebo člověka, který je focen. Mlha se ovšem objevuje i na fotografiích, kde je způsobení dechem velmi nepravděpodobné, neboť se fotograf nachází příliš daleko od mlhy, popř. i dalšími důvody. Termokamerou

bylo zjištěno, že v určitých oblastech vzduchu, bez zjevné příčiny, klesne teplota o zhruba 10°C. Pro tento jev nebylo zatím nalezeno uspokojivé vědecké vysvětlení.

Tento světelný kotouč, se objevuje na několika fotografiích. Zde je jeho zvětšenina. Pro tento úkaz nemáme zatím žádné vysvětlení.

Bioenergetická teorie

Jedna z teorií příčiny těchto výkyvů teplot říká, že je jev způsoben „bioenergetickým dluhem“ (jako bioenergii, si můžeme představit životní energii člověka, popř. Ki, Čchi a další) lidí, kteří zde zahynuli. K tomuto projevu by zde však byly a jsou pravděpodobně další okolnosti, neboť potom by se tyto jevy projevovaly téměř na každém hřbitově. Lidí co, prožili události s vysokým bioenergetickým dluhem, je totiž velké

množství.

Historie

Štoly ve Stránské skále byly budovány v roce 1944 pro německé továrny. Jako první úmrtí na Stránské skále, které bývá spojováno s uváděnými jevy ve štolách Stránské skály, se

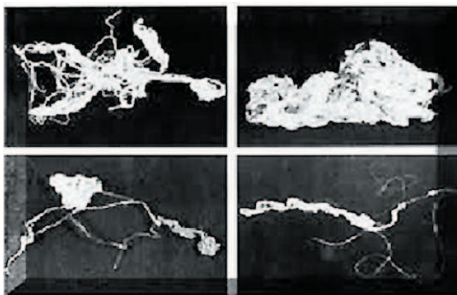
označuje pád čtrnáctileté Aničky Dostálové v roce 1938, jež má pamětní desku v současné době hned vedle štoly č. 8. Nedlouho poté zde spáchala její matka sebevraždu. V šedesátých letech se do štol začal budovat a razit protiatomový bunkr. Od dob těchto dvou úmrtí zde spáchalo sebevraždu mnoho dalších osob.

Fenomén zvaný fibrálnina

Odkud přicházejí andělské vlasy?

Rok 1999; Quirindi, Nový Jižní Wales, Austrálie: Je krásné pondělní odpoledne a Eunice Stenfieldová s kamarádkou Noelene si náležitě užívají slunného dne a společně se opalují na zahradě. Poklidné chvíle však náhle naruší Noelene, která s udiveným výkřikem ukazuje k obloze, kde Eunice spatřuje od východu přilétající stříbrnou kouli. Nedlouho poté ženy pozorují další dvě rychle manévrující kulovitá tělesa. Eunicein manžel, bývalý pilot Mario, odhaduje výšku letu těles mezi osmnácti a dvaceti metry.

Po následující dvě hodiny nespustí Eunice a Noelene oblohu z očí. Nad hlavami jim proletí formace čtyř stříbrných koulí, tentokrát si však všimnou, že dva objekty jsou spojeny válcem a tvarem připomínají činku. Za chvíli je na obloze již okolo dvaceti malých samostatných kulovitých objektů provádějící složité manévry. Tento případ mohl vstoupit do dějin ufologie jako klasické pozorování neznámých létajících objektů. Avšak

to, co se přihodilo poté, oživilo nové debaty o jednom celosvětovém fenoménu...

Když konsternovaní obyvatelé městečka Quirindi shlédli přelet podivné letecké formace, řešili již další záhadný úkaz. Manévrovací tělesa totiž po sobě zanechávala jakousi bělavou mlhu, jež se snášela přímo k zemi. Krajinu pokryly dlouhé bělavé pruhy, ne nepodobné bavlně. Noelene se podařilo získat třicet centimetrů dlouhý vzorek, který se jí ale v rukou zcela rozplynul. Vzápětí žena našla další necelý metr dlouhý vzorek a v kelímku ho uložila do mrazáku. Eunice později kelímek se vzorkem andělských vlasů odeslala badatelce Moirě McGheeové z organizace pro zkoumání UFO v Sydney. Naneštěstí se vlákna rozplynula ve chvíli, kdy měla být podrobena chromatografickému testu.

Fibrálnina, jak jsou tzv. andělské vlasy nazývány, rozhodně nejsou novodobým fenoménem. První případ výskytu andělských vlasů byl oficiálně zaznamenán v Anglii roku 1741. Jejich spadem byl tehdy zasažen trojúhelníkový prostor mezi Bradley, Selborne a New Alresford. Lidé materiál popsali jako pavučinová vlákna, jejichž struktura se rychle hroutí a vlákna nakonec zcela zmizí. V září a říjnu roku 1917 se andělské vlasy vyskytují při zjeveních Panny Marie v portugalské Fatimě. Dle

výpovědi svědků se z nebe snášely zvláštní bílé květy, jež se rozplynuly dříve, než dopadly na zemský povrch. V listopadu roku 1952 lidé v jihofrancouzském Oloronu pozorují na obloze pomalu letící bělavé těleso doutníkového tvaru. Náhle se z tělesa snášejí k zemi podivná stříbřitá vlákna a zlehka ulpívají na telefonních drátech, střechách a korunách stromů. Chce-li však někdo vlákna sebrat, zůstávají mu pouze prázdné ruce. V témže roce andělské vlasy pokrývají oblast Amazonie na hranici Bolívie a Peru a odraz neznámého stroje plujícího po obloze lze jasně pozorovat na hladině řeky Madre de Dios.

S fibralviny se rovněž setkávají obyvatelé Borové nedaleko slovenské Trnavy v roce 1985.

Od 60. let 20. století je pozorování tohoto jevu hlášeno téměř každoročně. Nejvíce hlášení přichází z Turecka, Itálie, Francie, Německa, Austrálie a USA.

Víme o tajemných nebeských vláknech něco bližšího?

Laboratorní testy provedené na vzácných vzorcích uchovávaných ve vakuu, nepřinesly žádná překvapivá odhalení. Americký badatel Brian Boldman uvedl, že ve vzorcích andělských vlasů byly zjištěny stopy bóru, křemíku, hořčíku a vápníku. Při zvětšení jsou na povrchu vláken viditelné kapičky jakési tekutiny.

Je jisté, že materiál je biologického původu, který však nesnese zemskou atmosféru. Navíc v některých případech zjištěná radiace závěry badatelů dále komplikuje.

Původ andělských vlasů se snaží objasnit nejrůznější teorie. Jedno z oficiálních vysvětlení hledá příčinu ve statické elektřině, v malém množství přirozeně přítomné v naší atmosféře. Ta údajně může zpolarizovat částičky vzdušného prachu tak, že se párují s ostatními a vytvářejí kohezni řetězce. Je však otázkou, mohou-li zelektrizované řetězy prachu bez rozpadu pokrývat střechy a další tvrdé povrchy. A co si počít s pozorovanými neznámými tělesy?

Další z hypotéz hovoří o tajném vojenském materiálu, jenž má v podobě pavučinových vláken sloužit jako matoucí cíl pro rakety. Tato teorie by tedy objasnila i přítomnost četných létajících objektů pozorovaných při výskytu andělských vlasů. Je ale přinejmenším neobvyklé, aby testování vojenské techniky pravidelně zasahovalo hustě obydlené oblasti.

Zatím poslední případ výskytu andělských vláken byl ohlášeno 10. října 2010 v Arizoně.

Bohužel, o původu stále záhadných andělských vlasů můžeme nadále jen spekulovat.

Michaela Volná

Zdroje:

- *Magazín 2000 záhad (číslo 4, ročník 2011; str. 19; ETNA)*
- *Enigma (číslo 9, ročník 2010; str. 40 – 41; RF HOBBY, s. r. o.)*

Mystérium křišťálových lebek

Je to jeden z nejzáhadnějších artefaktů světa. Děsivý v tom, co znázorňuje, fascinující ve svém provedení, nepochopitelný vzhledem ke svému stáří. Křišťálová lebka. Vyrobila ji lidská ruka, nebo ji připíšeme do knihy vesmírných tajemství?

Krátký příběh:

Roku 1927 pomáhala mladá Anna Mitchell-Hedgesová svému nevlastnímu otci, britskému cestovateli F.A. Mitchell-Hedgesovi hledat důkazy o existenci Atlantidy při vykopávkách ruin mayského města Lubaantun v Britském Hondurasu (dnešní Belize). Byla to právě ona, kdo v jednom z chrámů za oltářem objevila horní část lebky. Chyběla jí však spodní čelist, která byla tři měsíce nato objevena v zemi přibližně metr od místa původního nálezu lebky.

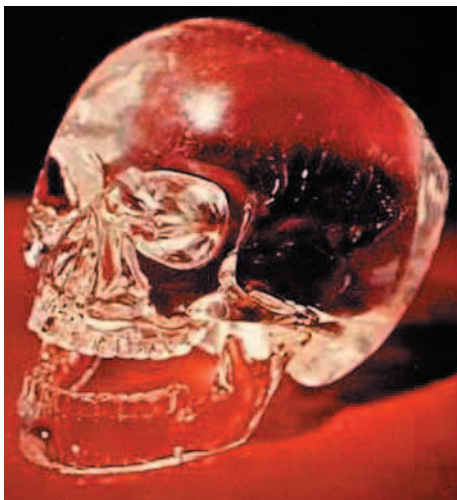
Podle staré mayské legendy, dovezli praotcové lidstva na naši planetu 13 křišťálových lebek, které obsahují zakódované informace o vzniku kosmu, o původu a budoucnosti lidstva.

Mayové tvrdí, že jakmile čas uzraje, budou tajemství lebek zjevena. Podle mayských proroctví má na Zemi dojít k zásadnímu obratu 21. prosince 2012, kdy skončí platnost mayského kalendáře. Také indiáni kmene Hopi jsou si jisti, že lebky obsahují zakódované informace našich praotců. Tvrdí, že země je osídlena lidstvem už počtvrté a že k novému obratu dojde v roce 2012, kdy lidstvo vstoupí do pátého údobí své existence. Jak Mayové, tak Hopiové nepochybuji o tom, že původ člověka i nalezených lebek je mimozemský...

Mohly v dávnověku plnit funkci rezonátorů kosmických vibrací, v níž je zaznamenána veškerá minulost i budoucnost. Navíc jsou jim přisuzovány mystické schopnosti. Mnozí kdo Mitchell-Hedgesovu lebku zkoumali tvrdí, že někdy se zaplní mlhou, vydává „prchavou vůni“ a zvláštní zvonivé zvuky, zobrazuje horstva, chrámy a řadu dalších objektů a jednou za několik minut ji obklopovala svatozář. Ti, kteří lebku viděli, podobné jevy potvrzovali. Někteří dokonce říkali, že když se jí upřeně podívali do očí, zrychlil se jim tep, svaly na rukou a nohou se napjaly a jejich oči jako by byly vtahovány do prázdných očních lebek. Tyto účinky nemají podstatu fyzikální, ale halucinativní, zřejmě podnícenou strukturou křišťálu lebky. Používal ji nejvyšší mayský velekněz při ezoterických obřadech. Říká se, že když si přál něčí smrt, pohlédl na lebku a daný člověk brzy nevyhnutelně zemřel. „Opravdu není divu, že se jí říká lebka zkázy.

Co na to naši současní vědci?

Horský křišťál je vlastně krystalická a velmi čistá odrůda kysličníku křemičitého. Jeho tvrdost se označuje číslem

sedm v Mohsově stupnici, kde jedničku má měkký mastek, zatímco nejvyšší desátou příčku obsadil diamant. Taví se při teplotách okolo 1500 stupňů Celsia. Křemenný krystal může být tedy opracován pouze tvrdším materiálem, jako je například rubín nebo diamant. Vyrobit z takového materiálu velmi dokonalou napodobeninu lidské lebky rozhodně není jednoduché. Krystaly mají také jednu pozoruhodnou vlastnost: stejně jako živé biologické objekty mají vlastní paměť. Z velké části to souvisí s tím, že krystaly mají tvrdou strukturu. Každý minerál má svoji jedinečnou mřížku, a právě ta určuje základní fyzikální vlastnosti. Jinými slovy, nalezené lebky mohou být svého druhu nositeli a vodiči informací. Záhadou zůstává také původ materiálu, který se dosud nepodařilo určit. Za nejpravděpodobnější se pova-

žují naleziště v Brazílii, na Madagaskaru nebo v Alpách. Lebka má luminiscenční vlastnosti a mohla tedy vytvářet své vlastní světelné pole. Kromě toho má snímatelnou dolní čelist. Konzervátor Frank Dorland zkoumal lebku šest let a zjistil u ní podivuhodné vlastnosti, zcela náhodně, když si večer lebku prohlížel u krbu. Plameny krbového ohně se odrážely v jejích očních důlcích. Křišťálové lebce byly dány různé optické vlastnosti díky způsobu broušení.

V dutině ústní se nachází hranol, který dopadající světlo ze spodku lebky přímo vyzařuje očními důlky. Nebo ze strany dopadající světelný paprsek opět vyzařuje středem čela ven, místem, které se také nazývá „třetí oko“ nebo nebeské oko. V očních důlcích se u některých z nalezených lebek nachází velmi mistrně provedené čočky a hranoly. A pokud se lebka prosvítí zespoda, z očních důlků vychází tenké paprsky světla. Tato křišťálová lebka je vyrobena z jednoho kusu extrémně čistého křišťálu, který je bez sebemenší vady. Kromě několika málo detailů na spáncích a lícních kostech je anatomicky neuvěřitelně přesná a její velikost i tvar je dokonale totožný s lebkou ženy, o hmotnosti zhruba pěti kilogramů, až na ocnice, ty se poněkud vzdálily přirozenému tvaru. Jsou větší a v takovém úhlu, aby dokonale pohlcovaly světlo a tím prosvětlovaly lebku „zevnitř“. Má pohyblivou spodní čelist, upevněnou na kloubu. Firma Hewlett-Packard, provádějící na lebce testy vyšla s teorií, že by základní tvar mohl být vyroben pomocí diamantu a detaily dotvořeny ze směsi vody a křemičitých písků, ale výroba takové lebky by trvala až 300 let. Ani při dnešní technologii by

nebylo snadné takovou lebku vyrobit. Čistě teoreticky by se musely na pečlivém a trpělivém opracovávání podílet celé generace lidí. Na lebce však nejsou žádné stopy, které by muselo zanechat i sebedokonalejší nářadí. Byla vyřezána proti přirozeným vrstvám krystalu. To je něco zcela výjimečného, protože sochaři se těchto přirozených os vždy drží.

V opačném případě, při použití laseru - by měl výsledný produkt tendenci se rozbít. Nenašli na lebce žádné stopy po kovových předmětech, kterými by byla vytesána. Tvrdí se, že pro staré Maye to byla hračka. Znali rostlinné šťávy a výtazky, které dokázaly změkčit křišťál do tvárné hmoty a výrobou lebky se prý zabývaly celé generace kněžích, kterým musely stačit jejich vlastní ruce. Zřejmě za pomoci hadříků a písku trpělivě obrušovali průsvitný nerost do žádoucí podoby.

Většinou se mluví o Mayích, byli to ale Aztékové, v jejichž umění byla lebka důležitým prvkem. Aztékové byli také zkušenější v opracování krystalů. Záhadou zůstává však to, že na lebce nejsou ani mikroskopické škrábance.

Lebka zkázy (Mitchell-Hedgesova lebka) není jediná. Je jich více a jsou vyrobeny z různých materiálů (např. ametyst i méně kvalitní křišťál), pokud ovšem budeme počítat i méně propracované lebky, dohromady je jich nelezených asi dvacet jedna. Většina lebek pochází z oblasti Střední Ameriky a nejčastěji je jejich původ připisován Mayům či Aztékům. Ale podobných Lebce zkázy je celkem třináct a jsou prý mysticky propojeny. Kromě Lebky zkázy, patří k nejznámějším kusům vůbec první

objevená křišťálová lebka, která byla nalezena v roce 1890 jedním ze žoldáků v Mexiku. Má částečně nedokončenou obličejovou část a dnes ji můžete vidět v Britském muzeu. Nebo také společně s dalšími lebkami (lebkou z pařížského muzea Trocadéro, ametystovou lebkou atd.) Ani jedna z nich není tak dokonalá jako Hedgesova lebka a jsou ze zakale-

nějších křišťálů. Na počátku 18. století byla nalezena další dokonalá lebka, vyrobená z růžového křišťálu (Baby Luv), jejíž váha činila 7,5 kg. Našel ji ruský mnich v r. 1710 na starém pahorku nedaleko od starodávného ukrajinského města Luv. Pozůstatky nalezené spolu s lebkou pravděpodobně patří do skythsko-sarmatského období. Odhady jejich stáří se pohybují od 3600 let až po pouhých 150 let. Obojí lze těžko prokázat a dodnes tak zůstávají předmětem sporů mezi badateli...

Kristina Turovská

Astrální cestování

Jako Astrální cestování se označuje zkušenost, kdy duše, chceme-li vědomí, opustí své hmotné tělo. PGX pro vás připravil rozhovor s Eclair, která má s astrálním cestováním (dále jen AC) zkušenosti.

Ahoj Eclair

„Ahoj“

Můžeš nám popsat tvé pocity při AC?

„Je těžké to popsat. Je to zvláštní směsice klidu a strachu, protože poprvé člověk neví, co čekat. Postupně více převládá klid a uvolnění. Když se člověk pohybuje v astrálu, vnímá všechno jinak, tak nějak zkresleně.

Po delším pobytu v astrálu jsem začala vnímat energie kolem sebe, cítila jsem se součástí „celku“.

Co tě vedlo k AC?

„Popravdě řečeno, před AC jsem se zabývala magií a na jedné internetové stránce jsem se dočetla o propojení elity mágů, kteří se pravidelně spojovali AC. Od té doby jsem se sama pokoušela o AC, bez hledání na internetu, vše, co jsem potřebovala vědět, jsem se dozvěděla na daných stránkách o magii.“

Mohla bys popsat, jak se do astrálu dostáváš?

„Začíná to celkovým uvolněním mého těla, což bohužel trvá dlouho, než se to

člověk naučí. Po uvolnění vyprazdňuji svou mysl od myšlenek. K uklidnění a uvolnění si pomáhám hudbou a svíčkami. Až se to podaří, tak si uvědomím, že už nejsem ve svém těle. Zprvu jsem se učila, jak se vlastně v astrálu pohybovat. O tomto mám historku. Když jsem se v astrálu pohybovala poprvé, chtěla jsem došlápnout na pomyslnou podlahu svého pokoje, ale místo toho jsem se propadla do podlahy až po kotníky. Vyděsilo mě to tak, že jsem se vrátila zpět do svého těla a musela jsem začít znova.“

Jak dlouho už děláš AC?

„Už více než 3 roky. Dostat se do AC trvá někdy i měsíce. Těžší než uvolnit své tělo, je uvolnit svou mysl.“

Jak vypadá „astrální prostor“?

„To záleží na představě člověka. Záleží na tom, jaké místo si v představách promítne. Mohu cestovat v prostoru hmotného světa, ale jen na místa, kde jsem už byla. Jde si i vytvořit i vlastní

představu místa, ale nedoporučovala bych to, protože je nebezpečí, že by se z něj člověk nemusel vrátit. Astrální prostor jako takový, je holé a prázdné místo.“

Jak se v astrálu pohybuješ?

„To záleží na tom, co člověku více vyhovuje. Pro mě byla přirozenost chodit po podlaze. Naučit se v astrálu chodit je ale nejspíš těžší, pro něj totiž vsugerovaný hmotný svět okolo neplatí, proto je možné v něm i létat a procházet zdí. Já však dávám přednost „normálnímu“ chození.“

Potkala jsi v astrálu nějaké bytosti?

„Ano, nebylo to zrovna nej příjemnější. Ale když tuto bytost potkáte, tak se jí bát nemusíte. Tyto bytosti vypadají naprosto jinak, než cokoliv v hmotném světě, nevím jak bych je popsala.“

Komunikovaly s tebou tyto bytosti?

„Komunikovaly, ale ne slovy. Bylo to jako bych mohla číst jejich myšlenky, nějak jsem věděla, co mi chtějí říct.“

Cestovala jsi v astrálu i s někým jiným?

„Ne, s nikým jsem necestovala, neznám nikoho, s kým bych mohla podnikat tuto cestu.“

Jak opouštíš astrální prostor?

„Je potřeba si vytvořit výchozí bod. Odcházím stejným místem, kterým jsem tam vstoupila. Většinou si na toto místo

sednu a začnu si do hlavy vpouštět myšlenky nebo si vzpomenu na vtip, kterému se od srdce zasměji a to mě vrátí do těla.“

Co se stane, když začneš mít příliš myšlenek jinde, než ve výchozím bodě?

„Myšlenky člověku naruší svět, který si představuje, například kdyby mi do ucha začal štěkat pes, nejspíš by se mi v AC zjevilo 1000 štěkajících psů (řečeno s nadsázkou)...“

Jaké hrozí podle tebe největší nebezpečí AC?

„Největší nebezpečí je asi to, že by se člověk nedokázal vrátit do svého těla, třeba tím, že nenajde svůj výchozí bod. Dalším nebezpečím by mohly být nějaké astrální bytosti nebo nestvůry, které by člověku mohly duševně, popř. mentálně ublížit.“

To by bylo nejspíš vše. Děkuji Eclair za poskytnutý rozhovor. V případě dalších otázek na Eclair můžete napsat na můj e-mail, pokusíme se Vám co nejdříve odpovědět.

Dlabyn ,
Dlabyn@seznam.cz

Cesta poznání, uvědomění a možná pochopení

Narodil jsem se v roce 1987 a byl jsem dlouho vysněné dítě svých rodičů.

Protože se o mě snažili dlouho a konečně, když vybuchnul Černobyl, tak se to povedlo. O nějakou dobu později následovala moje sestřička a měli jsme být spokojená rodinka. Určitě si nestěžuju a prožil jsem pěkné dětství. Jako každé dítě jsem měl světlé i ty horší chvíle ale to je vlastně jedno (chybama a i tím dobrým se učíme celý život). Od 3 let jsem seděl u počítače a mačkal všemožné hry a kdo ví, co ještě.

V roce 1998 tatík pořídil internet a to mi změnilo život.

Jednu dobu mě zajímalo něco a pak zase něco jiného. Ale převážně jsem hledal na internetu a televize a rádio šlo mimo mě. Pracoval jsem sám na sobě a díky tomu jsem jaký jsem. Víte ono vlastně nikdy jsem nepřemýšlel nad tím, že by jsme měli být ve vesmíru sami. Když něco dalo možnost tomu, abych žil, tak, proč někde jinde se to nemůže stát též? Takovéto otázky mě vždy zajímaly, ale že by mě to nějak moc bralo tak to ne. Spíš jednou za čas jsem našel nějaký zajímavý dokumentární film. Hlavně dokumenty o vesmíru, na to bych se mohl dívat snad pořád. Takže jsem určitý přehled o věcech měl, ale nic závratného. Je to jako taková skládačka některé informace zapadají

a jiné zase ne. Někdy to trvá, než vám to dojde, o co vlastně šlo.

A jednoho krásného večera v únoru 2011 nade mnou přeletělo 7 UFO. Je to téměř nepopsatelný zážitek a jste pak z toho úplně mimo sebe. Přemýšlíte nad všemi možnými variantami, co to mohlo být, jestli to náhodou nebyla nějaká technologie, o které nevíte a které nám vlády a ti mocní zatajují a záměrně dezinformují. Svůj případ jsem předal lidem, co se o to zajímají (mimořádně super lidi a dá se s nimi pokecat o všem možném) a oni to poslali dalším lidem..., vlastně do dneška mi nikdo neodpověděl, co to bylo a dokud ufoni nepřiletí ke mě na zahradu a já se jich nezeptám, co se ten den stalo, tak se to asi nedozvím.

Tohle byl pro mě zlom v celém mém základu. A od této chvíle jsem si pokládal tisíce otázek a další den dva tisíce otázek, atd atd atd.

Prostě žijete ve světě, kdy vám někdo řekne, že věci fungují takto a jiné zase jinak a dokud to nějakým způsobem funguje, tak nad tím ani nepřemýšlíte. Ale v tomto zlomovém časoprostoru ta skládačka začne zapadat víc a víc. Pouštěl jsem si jeden dokumentární film za druhým a víte, co je nejhorší? Někdo tam hodinu o něčem kecá a spíš tak trochu mlží a nakonec,

když už se na to díváte dost dlouho, tak zazní 2-3 slova, která krásně zapadnou do té skládačky. Ale, jak říkám někdy to chvíli trvá, než na to přijdete.

A teď začnete přemýšlet, kde se vůbec vzal náš vesmír a zjistíte že před tímto NAŠÍM vesmírem (tou částí vesmíru kterou známe) už byl jiný vesmír a před ním další. Jen tak mimochodem teď je ve vesmíru nějakých $\pm 72\%$ temné energie $\pm 24\%$ temné hmoty a $\pm 4\%$ hmoty. Z těchto 4% hmoty je galaxie Mléčná dráha a žijeme v IDEÁLNÍ části této galaxie a jsme v IDEÁLNÍ sluneční soustavě na IDEÁLNÍ planetě, která se jmenuje Země. A aby tu byly super podmínky pro život, který by se mohl dlouho vyvíjet atd atd..., tak dojdeme k další rovnici 10 na desátou to zase na desátou..., pak ještě další tečky..., a nakonec to je tak malá pravděpodobnost, že se divím, že tu ještě jsme... a vůbec bych se nedivil, kdyby někde jinde byl někdo jiný. A třeba takové černé díry, které svou gravitační silou pohltí i fotony (to je to, co letí od slunce a svítí nám tu), tak asi se tento foton v černé díře musí rozložit na energii a tato energie dokáže udržet tuto gravitaci pohromadě. A když spojíte víc černých děr a jednou dojde k takzvané singularitě, že se jich spojí dost, tak bum, prásk a máme další velký třesk Takže takto nějak to jednoduše funguje. Ale to není ta pravá otázka. Ta správná otázka zní, co musíme udělat, abychom byli lepšími lidmi,

aby jsme byli lepší civilizace. Zamořujeme naši ŽIVOU planetu smogem a dalšími látkami, ale vemte si, že naše slunce, když má světlé chvíle, dokáže během chvíle napáchat na naší planetě to, co lidi udělají za rok.

Misto toho, abychom se přizpůsobovali planetě, tak jí přetváříme k obrazu svému. Ale je toto správná cesta ? Máme vlády, které nám záměrně servírují lživé informace kvůli takzvané bezpečnost, aby nedošlo k panice....atd atd... Máme bankovní sektory, které záměrně vytváří krize. Vydají do oběhu dostatek peněz a pak je stahují, aby tyto krize vznikaly a každý dolar je do oběhu dán s úrokem a náš dluh stále roste. O těchto věcech by jsme mohli diskutovat do nekonečna, ale je tu naděje. V poslední době se rodí na naší planetě víc a víc dětí. A tím že jsou otevřené hranice se lidé z různých předtím uzavřených zemí začnou rozmnožovat s jinými a tím naše DNA se bude rychleji vyvíjet a budoucí generace bude na vyšším stupínku, než jsme teď.

A nejkrásnější na tom všem je to, že takzvané kolektivní myšlení se jednou projeví a tu cestu, po které máme jít si vybereme sami.

Problém je, že máme technologie, ale neumíme je využívat. Kdybychom vzali nástroj internet a naprogramovali aplikaci, kde bychom hlasovali v určitých věcech, které se týkají lidstva. Tak už dávno

jsme lepšími lidmi. Protože tady to kolektivní myšlení a dostatečný počet lidí, kteří odhlasují nějakou věc, tak výsledek bude milionkrát lepší, než, když to teď dělají za zavřenými dveřmi.

A já si říkám za co je platím ?

V minulosti se odváděly desátky (1/10) a teď platíme 19% DPH a na důchod mi nikdo nic nedá.....a ještě je mám platit na projekty, které zatajují....

ono je to jedno s druhým....

Lidi otevřete oči a pojďme něco dělat.

Pojďme něco udělat. Nebo chcete stále jezdit na naftu a ropu ?

Platit za elektřinu ?

Kdybych vzal od každého těch 19% DPH, co platíme a za tyhle prachy nakoupil dostatek iphonu, aby každý měl přístup na internet, kde by mohl

o tomto všem každý hlasovat, tak by byl život hned lepší.

Já nechci být otrokem. Udělejme s tím něco, ale musíme to chtít všichni.

A na otázku, jestli sem lítá UFO, tak určitě ano a důkazy na to jsou všemožné a určitě nám chtějí pomoci a ta doba, kdy o nich budeme OFICIÁLNĚ vědět podle mě přijde brzo. Ale až tohle přijde teprve pak ty oči otevřete ?

V dalším díle proberu od úplného začátku vesmíru až po teď. Pak chci rozebrat fenomén UFO a nakonec, jaká cesta nás ještě čeká, abychom jednou ve vesmíru přežili.

Děkuju za pozornost.

Autor: Petr (SAFEburn) L.

Pozorování

ZLÍN

Datum **12.3.2011** a čas pozorování:
mezi 2:20 – 2:40 ráno

Místo pozorování (Město a pak přesná lokalizace):
Zlín, GPS souřadnice : 49° 13'53.521"N, 17° 39'58.032"E
– na této souřadnici jsem stál

Tvar a počet předmětů:
tvár trojúhelník a 7 létajících předmětů

Barva(y) předmětu(ů): **červené světla každý objekt měl 6 červených světél**

Úhel pozorování: nad hlavou 90° v rovině očí 0° : **cca 60°**

Velikost předmětu (srovnejte např. s měsícem nebo dlaní):
přirovnání ? představte si že si vezmete 7x 20korunu a do výšky rukou kam dosáhnete by jste je zavěsili.

Směr letu předmětu dle světových stran (odkud a kam):
z jihu na sever

Zhruba z Loc: 49° 13'57.671"N, 17° 39'54.348"E
letěli do loc: 49° 14'5.321"N, 17° 39'56.195"E

Způsob objevení předmětu:
Kamarád mě upozornil na létající předměty nad našimi hlavami

Způsob zmizení předmětu: **Objekty zaletěli za kopec**

Způsob pozorování (dalekohled, pouhým okem, kamera atp.):
pouhým okem

Výška letu předmětu (odhadem):
200-300 metrů nad námi (letadla létají rozhodně víc a tohle nebylo tak vysoko)

Délka letu (pozorování):
objekty jsem viděl 5-8 sekund než zaletěli za kopec (a cca 4-5 sekund před samotným pozorováním jsem již slyšel tikavý zvuk)

Způsob pohybu předmětu:

5 objektů letěli celkem normálně ale poslední 2 které se drželi vzadu tak divně poskakovali

Zvuky předmětu: přišlo mi to jako tikání které jako by pulzovalo. Hodně se to podobalo jakokdyby elektrině.

Počasí v době pozorování: **Klidná černá noc**

Vaše pocity při pozorování: **Běhala mi husí kůže po těle celou dobu co jsem slyšel divné zvuky než odletěli pak to přestalo**

Jiné doprovodné jevy:

Počet svědků, (ženy a děti do 15 let zvlášť):

+ 1 další svědek kamarád který se semnou vracel a viděl to samé co já

Popište, prosím, přesně, jak k celé události došlo. Pokud zvládnete, připojte náčrtek pro lepší představu.

Když jsme se vraceli z města na jižní svahy zhruba okolo 2:30 ráno. Tak za fotbalovým stadionem poblíž jednoho ze sloupů s rozvodnou krabicí elektriny jsem začal slyšet takové divné tikání jako by to pulzovalo v přesných sekundových intervalech. Prvně jsem si myslel že to je závada na této rozvodné krabici která byla umístěna na sloupu. Ale když jsem byl u sloupu 2-3 metry tak tento zvuk nevycházel z této krabice a v tuto chvíli mě oslovil kamarád a říká hele tam letí 5 kachen. Začal jsem se dívat nad sebe a přímo nademnou jsem viděl 7 stejných předmětů, byli to jakoby trojúhelníky které mají v každém vrcholu po 2 červených světlech a letěli ve formaci vedle sebe v rozestupech viz obrázek. Na tyto objekty jsem se díval 5-8 sekund než zaletěli za kopec. Hlavně mi přišlo divné jak poslední 2 objekty tak divně poskakovali snažili se držet ve formaci ale tyto poslední 2 se pohybovali divně takovým skákavým pohybem. A hned jak byli za kopcem tak divné tikání přestalo. (už v prvních chvílích jak jsem uslyšel zvuk jsem měl divný pocit a husí kůži s běháním mrazu po zádech)

Když jsem pak odpoledne kamarádovy volal a říkám prosímtě co jsi to včera viděl tak říká no dívej bylo to divné jako kdyby nad náma letělo 6 kachen ale spíš to vypadalo jako stíhačka. A já říkám no tam byli vždy takové 2 červené světla a bylo to jakokdyby trojúhelník a on že jo přesně tudle jsem viděl.

A ještě ten den (sobota) ale v 22:50 jsem na Loc: 49° 13'56.18"N, 17° 39'44.599"E těchto souřadnicích (což není moc daleko od prvního místa) slyšel asi 6-10 sekund úplně ten stejný tikavý zvuk. Bylo to úplně to stejné a létalo to někde nad námi. Ale žádné světla jsem již neviděl. Jen slyšel. A kamarád který šel semnou slyšel to samé a já říkám to je jak včera.

Nákres ke stažení <http://www.ulozto.cz/8268314/uu-jpg>

Možná měli trošku větší rozestup ale né o moc a tohle je přesně to co jsem viděl je to jakokdyby jste vzali 20korunu a natáhli ruku a zavěsili do prostoru.

Doplnil jsem případ o ilustrační foto, kde svědek dokreslil pozorovanou věc. Musíte se ovšem pořádně dívat.

Ještě se snaží nějak napodobit onen zvuk, který jev doprovázel. Kolegové ze Slovenska se domnívají, že by mohlo jít o letadla. Zatím je případ stále otevřen a předán projektu Záře.

**Stav ke dni
27. 4. 2011.**

Stažený uvedený náskres
z <http://www.ulozto.cz/>

ParaGalaXikon - e-zin UFO klubu Zlín
pro příznivce záhad. Vychází jako občasník.
WEB: <http://www.ufoklubzlin.estranky.cz/>

Redakce: Petr Píka (Pitrýs),
Martin Froněk, Valdimír „ladys“ Meduna
Kontakt na redakci: FronekMartin@seznam.cz
Tech. redakce: Jitka Doležalová, Tally

Pozorování

HORNÍ SUCHÁ

Datum a čas pozorování: **23.3 2011 20:00**

Místo pozorování (Město a pak přesná lokalizace):

Horní Suchá „kouty“ ulice Vilová

Tvar a počet předmětů: **Kruh 3 předměty**

Barva (y) předmětu(ů): **Světlá**

Úhel pozorování (nad hlavou 90° v rovině očí 0°): **90°**

Velikost předmětu (srovnejte např. s měsícem nebo dlaní): **dlaň**

Směr letu předmětu dle světových stran (odkud a kam): **Sever-jih**

Způsob objevení předmětu: **nezjištěno**

Způsob zmizení předmětu: **Zmizení z oblohy**

Způsob pozorování (dalekohled, pouhým okem, kamera atp.): **Okem**

Výška letu předmětu (odhadem): **1000m**

Délka letu (pozorování): **25min**

Způsob pohybu předmětu: **Nezjištěno**

Zvuky předmětu: **Žádne**

Počasí v době pozorování: **Déšť**

Vaše pocity při pozorování: **překvapení**

Jiné doprovodné jevy: **Něco jako blesk žluté barvy**

Počet svědků, (ženy a děti do 15 let zvlášť):

1 dítě do 15. let a jeden dospělý muž

Popište, prosím, přesně, jak k celé události došlo. Pokud zvládnete, připojte náčrtek pro lepší představu.

Vyšel sem ven a viděl sem žlutý objekt pozoroval sem 1min a oběvil se žlutý záblesk najednou sem viděl další objekt po chvílce jezdily po obloze pak jeden objekt zmizel a ze severu se objevil další .

Toto pozorování je popsáno až moc stručně, požádám svědka o doplnění.

Pitryš

Pozorování

ŠUMPERK

Neznámý letoun nad Šumperkem

**Dne 24.4.11 přesně v 01:00 – 01:10
byl nad městem Šumperk
zpozorován poměrně rychle letící velký objekt tvaru doutníku.**

V cca 23:00 jsem si šel lehnout a v noci okolo jedné hodiny mě vzbudil zvláštní zvuk (hučení a vrtulník dohromady). Chvilí jsem ležel v posteli s doměním, že se jedná o letadlo, tento zvuk, ale trval již dlouhou dobu a tak jsem se zvedl a šel se podívat k mámě do ložnice z okna. Spatřil jsem velké světlo letící poměrně nízko a rychlostí takovou jako létají ultraligh-ty. Nejdříve bylo jasně zelené a okolo problikávalo světlo bílé. Evidentně to kroužilo nad Šumperkem a zachvilí se to dostalo nad náš dům. Mezitím už to viděla i matka a volala ať jdu pro dalekohled. Když jsem se vrátil, bylo to přímo 90° nad našimi hlavami. Skrz dalekohled jsem viděl jasné podlouhlé těleso (skoro jako prkno), ze kterého už vycházelo i světlo červené (ze zadní části). Koukal jsem i dál do města, kde stáli lidé na balkónech (v tuto dobu velmi neobvyklé) a nejspíš sledovali to samé. Zatím jsem, ale bohužel nikoho nenašel, kdo by to také pozoroval. Na chvíli se to ztratilo za domy, ale pochvilí to opět kolmo stoupalo vzhůru. Udělalo to ještě tři okruhy po stejné trase jako je v mapě (níže), poté se to zastavilo a stálo to namísto, ale za chvíli (asi 1,5 min) se to stejnou rychlostí jako před tím ztratilo za domy. Ačkoliv jsem měl již pár pozorování, toto na mě zanechalo největší dojem...

A ikdyž jsem trochu skeptický, nenapadá mě co by to mohlo být, jediné co mě napadá je vrtulník, ale ten netypický zvuk, tvar a světla ?

V případech svědectví pozorování UFO osobní data nikdy nikomu nesdělujeme.

[illegible]

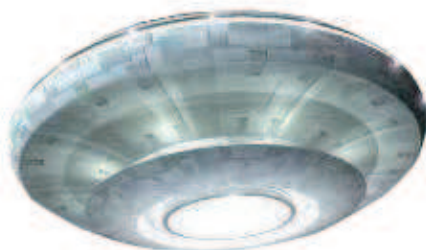
A pozoroval jsem ho
z ulice kam ukazuje
šipka nejvíce
na pravo.

Něco podobného
pozoroval pilot
v Šumperku
v roce 2004
– nazval to
„autobusem
zářícím
žlutou parou“

Dopisy čtenářů (otázky a odpovědi)

*Zde budou zveřejňovány
dopisy od Vás,
Vaše otázky - odpovědi,
zajímavosti,
příběhy...*

*A proto pište,
pište,
pište ...*

<http://www.ufoklubzlin.estranky.cz/>